

Marshallov program je sprejet

Pet zapadnih držav bo podpisalo zvezo za 50 let

Pogodba bo vezala te države za ekonomsko ter socialno in kulturno pomoč Bruselj. — Zastopniki Anglije, Francije, Belgije, Nizozemske in Luxemburga so sklenili medsebojno zvezo, ki bo te države vezala za dobo 50 let. Pogodbo bodo podpisali zunanji ministri teh držav v sredo.

Pogodba govori, da mora vsaka teh držav dati na razpolago svojo bojno silo, ako je katera teh držav napadena. To je glavni namen te zveze. V ostalem bo pa pogodba vezala te države, da si vzajemno pomagajo ekonomsko, družabno in kulturno.

To pogodbo smatrajo za začetek eventuelne zveze vse zapadne Evrope od skrajnega severa do Sredozemskega morja. Tej zvezi se bodo skoro gotovo pridružile mnoge izmed 16 držav, ki so se izjavile za Marshallov program.

Tako naglo ni bila narejena nobena slična pogodba. Povod naglici so dali dogodki na Češkem in v Finskem, kjer so se pomaknili komunisti proti zapadu in je ta videl, da mora naglo nekaj ukreniti, da ustavi nadaljnjo prodiranje komunizma.

Delegatje gornjih petih držav so se sestali k posvetovanju v Bruslju, Belgija, na 4. marca in v petek dopoldne 12. marca so imeli že pogodbo, nakar so hoteli zastopniki demov, da predložijo pogodbo vsaki svoji vladi.

Kot se je pričakovalo, se je takoj oglasila Moskva, ki je napadla to zvezo, češ da nima nobene mednarodne legalnosti, ker narodi dotičnih držav niso bili vprašani, če so za ali proti pogodbi.

(Ko je Moskva sklepala slične pogodbe z Jugoslavijo, Bolgarijo, Romunsko, Ogrsko in drugimi deželami v vzhodni Evropi, so narodi dotični dežel zvedeli o tem šele potem, ko so totalitarci pogodbe že podpisali. Pa ni nihče oporekal, da pogodbe nimajo legalnosti).

LETALO JE PADLO Z 30 OSEBAMI V GLOBINO

Anchorage, Alaska. — Potniško letalo, ki je nosilo 24 potnikov in 6 moč posadke, je zadelo v petek ponoči ob goro Sanford in vse skupaj je tresčilo v prepade do 2.500 čevljev globoko. Gora Sanford se spenja do 16.000 čevljev visoko in letalo se je nahajalo takrat v višini 11.000 čevljev, ko je tresčilo v navpično steno. Pilot je malo prej naznanil po radiu, da leti 11.000 čevljev visoko in je bil očitno vstran s svoje poti, da je zadel v goro.

Letalo bi moralo pristati ob 5 zjutraj v Edmonton, Kanada in ker ga ni bilo so ga šla druga letala iskat. V globokih razpokah so zagledali ostanke letala, ki leže v takih krajih, da sploh ne bomo goje do razvalin in do ostankov trupel. Letalo je vozilo potnike iz Kitajske in je bilo namenjeno v St. Paul, Minnesota.

Washington. — Ameriški senat je v nedeljo zjutraj, 6 minut čez polnoč, z ogromno večino sprejel Marshallov program za obnovo Evrope. Glasovanje je bilo 69 za, 17 proti. Debata je trajala več kot 12 ur in z glasovanjem je pričel senat ob 11:56 ponoči.

Glasovanje za denar Evropi, da ustavi komunizem, je bil odobren od ameriškega senata 11 mesecev potem, ko se je vrnil iz Moskve državni tajnik Marshall in povedal Ameriki, da je treba pomagati zapadni Evropi, da se ubrani komunizmu.

Senat je sprejel načrt, ki govori, da se za obnovo Evrope \$5.300.000.000 za 12 mesecev, dočim je načrt za ves program razdeljen na štiri leta. Ves program bo stal od 17 do 22 milijard dolarjev.

Predlog gre zdaj v poslansko zbornico, kjer bo tudi gotovo sprejet. Glasovanje v senatu je velika zmaga za senatorja Vandenberg, republikanca iz Michigana, ki se je največ boril za sprejem Marshallovega programa. Vandenberg je dosegel veliko zmago nad onimi, ki so bili proti predlogu, ali ki so hoteli zmanjšati vsoto za rešitev zapadne Evrope. Za predlog je glasovalo 38 demokratov in 31 republikancev; proti je glasovalo 13 republikancev in štirje demokrati.

Senator Taft iz Ohio je poskusil v petek znižati vsoto za Marshallov program. Predlagal je \$4.000.000.000, toda poražen je bil z 56 proti 31 glasovom. Nazadnje je pa tudi on glasoval za polno vsoto.

Senat je bil očitno namenjen sprejeti Marshallov načrt, ker je sproti pomandral vsak predlog opozicije. Glavni gromovnik proti predlogu je bil senator Pepper, demokrat iz Floride, ki je govoril 3 ure in zatrdel, da Marshallov načrt ne bo uspel, ako se ne sporazumeta Rusija in Amerika in preprečita drugače neizogibno vojno. Njegove besede so se odbijale ob gluhih ušesih senatorjev.

Marshallov načrt govori poleg denarja tudi za sledeče določbe: Imenovan bo poseben administrator, ki bo vodil program za Zed. države. Za Evropo bo imenovan poseben zastopnik Zed. držav, ki bo imel čim poslanika. V vsaki deželi, ki bo sodelovala v tem programu, bo postavljena posebna ameriška komisija. Imenovan bo poseben posvetovalni odbor 13 oseb, ki bodo v pomoč administratorju.

Za ta program se je dosedaj prijavilo 16 držav in sicer: Avstrija, Belgija, Danska, Francija, Grška, Islandija, Irska, Italija, Luxemburg, Nizozemska, Portugalska, Švedska, Turčija in Velika Britanija.

Imenovan bo poseben odsek senatne in poslanske zbornice, ki bo vedno pazil na potek programa.

Včeraj se je podala v Charity bolnišnico dobro poznana narodna delavka Mrs. Frances Orazem iz 6326 Carl Ave. Podvreči se bo morala operaciji. Želimo ji, da bi se kmalu boljšega zdravja vrnila k svojim dragim.

V Florido. — Mr. Matt Perlin odpotuje jutri v Tampa, Florida, kjer se nahaja že njegova družina. Matt bo ostal z njimi en mesec, potem se bo pa zopet vrnil nazaj k svojemu delu. Želimo mu prav veselo bivanje v lepi Floridi.

Na operaciji. — Anton Jelarčič iz 4126 E. 95. St. je srečno prešel operacijo v Charity bolnišnici. Nahaja se v sobi 220, kjer ga prijatelji lahko obiščejo.

Pozdravi iz Kalifornije. — Iz Glendale, Kalifornija, pozdravlja Mrs. Mary Duale Schmitz in Mrs. Celia Zenger. Na obisku sta pri bivših Clevelandcih, Mr. in Mrs. Frank Paternoster.

Važna seja. — Skupna društva fare sv. Vida imajo jutri večer sejo. Naj pridejo vsi zastopniki in zastopnice, ker se bo odbralo delavce in drugo za plesno veselico, ki se bo vršila 10. aprila.

Vesela vest. — Rojenice so prinesle družini Mr. in Mrs. Marvin Malz (lastnik Malz Electric Co.) 6902 St. Clair Ave. zalo hčerko, ki je že četrti otrok v družini. Ta vesel dogodek je bil 9. marca v Polyclinic bolnišnici. Družina stane na 922 E. 76. St. Cestitke.

K molitvi. — Po sklepu Zveze Oltarnih društev bo skupna molitvena ura na cvetno nedeljo 21. marca od 2 do 3 popoldne v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti in Euclid Ave.

Dr. Beneš se je udeležil pogreba za Masarikom, pa ni smel nič govoriti

Praga. — V soboto so pokopali češkega zunanjega ministra Jan Masaryka. Pogreba se je udeležil tudi predsednik dr. Edvard Beneš, ki ni skušal zadržati solze ob grobu prijatelja. Pogreba se je udeležilo na stotisoče roda. Vse cvetličarne so razprodale šopke, ki jih je narod deval na krsto pokojnega ministra.

Ob odprtem grobu pa ni smel govoriti predsednik republike Beneš, kot glava dežele, ampak govoril je komunistični premier Gottwald, ki je vpil, da so zapadne demokracije pognale Masaryka v smrt.

Ameriškim in angleškim častnikom ni bilo dovoljeno prisostvovati pogrebu.

Iz raznih naselbin

EVELETH, Minn. — V bolnišnici v Virginiji je umrl John Martnik, star 65 let, doma iz Polhovca gradca nad Ljubljano. Bil je bolan tri mesece in v tej naselbini je živel 42 let. Tukaj zapušta ženo, dve hčeri in sina, v Gilbertu brata Stefana, v starem kraju pa brata in sestro.

DETROIT. — Dne 4. marca je umrl v bolnišnici Math Klarič, star 63 let, v Ameriki 46 let. Bolehal je več let na naduhi. Tukaj zapušta ženo, tri sinove, hčer in sestro, v starem kraju pa brata in dve sestri.

Pittsburgh, Pa. — Jim Lynch si je pred 10. leti izposodil \$3.000, da je kupil 65 akrov farma. Zdaj je odkril na svoji zemlji bogato premogovno žilo, ki mu bo prinesla najmanj \$75.000.

Asheville, N. C. — V bolnišnici Highland je nastal požar. Dva ženska je zgorelo in mnogo jih je dobilo nevarne opekline.

9 žensk zgorelo v bolnišnici

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

Hotelski šef je umrl v Penna.

Sharon, Pa. — Mihael Jurčec, star 61 let in kuhinjski šef v hotelu Standard, se je zgrudil in umrl za srčno kapjo. Doma je bil iz bližnjega Farrella.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.
Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6, za 3 mesece \$3.50.

1948	MARCH	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5 for 6 months; \$3 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83 No. 52 Mon., March 15, 1948

Komunistične ukane in zvijače

Ako poslušate in čitate komunistično propagando ter sproti požirate vse, kar vam ona tvezi, morate biti uverjeni, da ni boljšega sistema na svetu kot je komunistični in da so vse demokracije v primeri z njim od muh. Ampak to masno farbanje mas ni nič novega v ruski psihologiji.

Leta 1787, na primer, je ruska carica Katarina Velika sklenila obiskati Ukrajino, južnorusko provinco, da vidi na svoje lastne oči "nove kraje, ogromne ljudske izboljšave ter splošno prosperiteto in ljudsko blaginjo," o kateri ji je že tri leta sporočal knez Potemkin, vojaški guverner Ukrajine.

V resnici ni bilo tam nobenih novih krajev ali drugih izboljšav, ampak to dejstvo Potemkinu ni delalo skrb. V svoj zamišljeni načrt je vrgel vso svojo veliko vojaško organizacijo ter je v devetih mesecih naredil najpresenetljivejši igralniški oder, ki ga je videl kdaj svet.

Ko je prišla carica Katarina v Ukrajino, je res videla tam "nove kraje," tisoče praznično oblečenih "lojalnih podanikov," velike slavoloke in skupine drevja, rastočega po stepah, kjer ni dotlej še nikdar rastle, pasuče se črede živine po bližnjih pašnikih in še mnogo drugih čudovitih stvari. Izdelava te ogromne farse ali "kamouflaže," kakor ji pravimo tukaj, je stala 7.000.000 rubljev, kar je bilo za tiste čase ogromna vsota, in pri tem delu je bilo zaposlenih 40.000 ljudi, večinoma vojakov.

Ta ogromna farsa kneza Potemkina je splošno znana, prešla je v zgodovino in o njej lahko citate v vsaki šolski knjigi višjih šol. Farsu se je smatralo za imenitno potezo, kako je treba obiti nujno težkočo.

Natančno to dela danes ruska komunistična stranka s pomočjo svojih petih kolon in komunističnih strank v drugih deželah: prizadeva si prikazati v svetu Sovjetsko zvezo v drugačni luči, v kakršni v resnici je.

Oglejmo si nekatere teh zvijač in potegavščin, s katerimi si prizadevajo komunisti preslepiti ljudstva. Komunisti se poslužujejo navadno besed, katerih smo vajeni, ampak mislijo pa pri tem nekaj povsem drugega.

Komunisti pravijo: Sovjetska zveza hoče "mir, mir, mir pred vsem drugim!"

Dejstva: Da, ona hoče mir SEDAJ, toda samo zato, da pridobi na času, da se organizira in konsolidira na ogromni bazi, s katere bi lahko dajala učinkovito pomoč svojim petokolonskim "strankam," ki operirajo po vseh deželah sveta.

Kdo so "warmongerji?" Komunisti pravijo: Britanija, Francija, Zedinjene države in druge dežele so "warmongerji," ki žele uničiti Rusijo.

Dejstva: Način, naravnost sramoten način, po katerem so Zed. države dovolile razhod svojih oboroženih sil, ki so bile na višku svoje moči in udarnosti, postavlja na laž to trditve komunistov. Da pa ne more nobena evropska ali azijska država, bodisi sama, bodisi v zvezi z drugimi državami, napasti Rusije, to ve danes vsak, ki količarko in inteligentno čita dnevno časopisje. Ena izmed držav, kjer se vrši vojaška pripravljenost v obsegu, kakor še nikoli poprej, je Rusija sama!

Poročila iz Švedske naznanjajo, da gradi Rusija nad sto mest, ki bodo raztresena po vsem njenem ogromnem ozemlju. Poglavitna industrija teh mest bo industrija za oborožitev Rusije.

Komunisti pravijo: Rusko ljudstvo je danes v boljšem ekonomskem položaju in srečnejše kot kdaj koli prej.

Dejstva: Ruska cenzura ne pusti ničesar v zunanji svet, kar ji je neljubo. Toda iz sosednjih držav prihajajo poročila, da pod površino Rusije vre. Tako so naznanjala poročila iz Ukrajine, da je taka revolta dobila tak obseg, da je bila poslana tja rdeča armada za njeno zadušenje.

Komunisti pravijo: Sovjetska vlada pomeni: "znanstveni socializem, marksizem, leninizem."

Dejstva: To je gola laž! Vlada ni niti "komunizem," pod katerim bi se delilo delo in njegov sad; ni "socializem," sistem vladnega lastništva in demokratičnega poslovanja s sredstvi produkcije in distribucije blaga; niti ni "brezrazredna družba proletarcev (delavcev)" kakor ji je zasnoval Marx in evangeliziral Lenin. Današnja ruska vlada je vlada ene stranke. Realisti ji pravijo na kratko: "stalinistična državna sužnost."

Komunisti pravijo: Rusko ljudstvo se samo vlada.

Dejstva: To je tipično zavajalno komunistično blebetanje. V Rusiji se vrše volitve, toda te so načrtne, organizirane, vodene in nadzirane po rdeči armadi in tajni policiji, pod nadzorstvom GPSU, edine stranke v Rusiji. Volitve ni nikoli dovoljeno, da bi izbral med dvema ali več kandidati. Stranka imenuje za vsak urad samo enega kandidata.

Komunisti pravijo: Sovjetska Rusija dovoli "svobodo vere."

Dejstva: To je tipična komunistična dvoličnost. Komunistična ustava pravi: "Svoboda bogoslužja in svoboda protivrške propagande je dovoljena vsem državljanom." Ne prezrite, da v ustavi ni dovoljena religiozna ali verska propaganda, s čemer je vsa aktivnost duhovnikov omejena

na branje maše in pridige v nedeljo. V treh velikih valih terorja (1922-23, 1928-30 in 1937-38) so komunisti v prizadevanju, da naredijo Rusijo ateistično ali brezbožno, dinamičnili in z ognjem uničili več kot 90% cerkva, pobesili, izstradali do smrti ali pregnali tisoče duhovnikov, deset-tisoče nadaljnih pa so poslali v počasno smrt — na prisilno delo.

BESEDA IZ NARODA

Nov grob na Willardu

Willard, Wis. — Tu je po dolgotrajni bolezni umrl Jos. Pekolj. Pokojni je bil doma iz vasi Gombišče, fara St. Vid pri Stični. Star je bil 65 let. V Ameriko je prišel leta 1901 in sicer v Rockdale pri Jolietu. Tam je bil 12 let in tudi poročil se je bil v Jolietu leta 1902. Leta 1912 pa si je kupil zemljo na Willardu, kjer si je s pomočjo soproge in ostale družine uredil prav lepo farmo.

Po dolgih letih je prodal farmo sinu, on sam pa je oskrboval dobrodušne gostilne, katero pa je zadnja leta prepustil svojemu mlajšemu sinu.

Pokojni zapuščala žalujejo soprogo in sedem otrok. Štiri sinove in tri hčere, katerih ena je pri slovenskih sestrah redovnicah v Lemontu. Bil je član društva sv. Družine št. 136 KSKJ, katero članstvo se je polnoštevilno udeležilo pogreba. Bil je tudi član društva Najsv. Imena in tretjega reda sv. Franciška. Bolhal je na srčni bolezni nad štiri leta. V bolezni ni nikdar godrnjal, trpel je potrpečljivo; večkrat je bil spreviden s sv. zakramenti. Pogreb s sveto mašo zadušnico se je vršil v ponedeljek 8. marca ob veliki udeležbi sorodnikov, prijateljev in znancev. Naj mu sveti večna luč in naj v miru počiva. Žalujejo soprogi in družini pa naše globoko sožalje.

V bolnišnico so odpeljali v svrhu operacije A. Bizjak. Operacijo na slepiču je prestal naš majo streljni Stanley Pekolj. Soproga Mr. Anton Zupanca je tudi v bolnišnici. Vsem tem bolnikom želimo čimprej ljubečega zdravlja.

Gospa štoklja pa se je oglašila pri zakonih Mr. in Mrs. Leo Gregorich in jima v dar pustila prav lučkane fanta — prvorojenca. Naše čestitke!

Lud. Perushek.

Iz urada podr. št. 6 SMZ

Cleveland, O. — Kakor je bilo že na zadnji seji podružnice št. 6 sklenjeno, se vrši prihodnja seja podružnice v nedeljo 21. marca, to je tretjo nedeljo, namesto četrto kot običajno. To pa radi tega, ker je četrta nedelja velikonočna. Iz tega razloga se je prestavilo sejo na eno nedeljo prej. Torej možje in fantje od podružnice št. 6, zapomnite si: seja je 21. marca v nedeljo ob 1. uri popoldne. Pred sejo pa se bomo dali slikati za spominsko knjigo, katero izda Slovenska moška zveza ob priliki 10 obletnice obstanka.

Zato se prosijo vse možje in fantje, da pridete še pred 1. uro v dvorano šole sv. Vida, da se slikamo. Fotograf bo pravčasno na mestu, točno ob 1. uri popoldne. Torej slikanje bo pred sejo. Zato bodite vsi pravčasno na mestu, ne kasneje kot ob eni uri. Povabljeni ste vsi, da nas bo več.

Pozor! Pridejo naj tudi ti, ki so ali bodo te seje pristopili kot novi člani S. M. Z. Tudi ti so upravičeni priti. Zato se vabi možje in fantje, da pristopijo. Sprejema se vse do 65. leta starosti in to brez kakršne zdravniške preiskave. Asesment na gl. urad je 25c mesečno. Kogar zanima, se lahko pridruži nam in S. M. Z. in pride še pred eno uro v dvorano šole sv. Vida. Po slikanju bo pa seja.

Odbor podruž. št. 6 S. M. Z.

Iz snežnih poljan

Tower City, N. Dakota. — Namenila sem se, da bom tudi jaz napisala par vrstic iz te mrzle in zasnežene North Dakote. Letos je pa res že kar malo preveč dolga zima. Saj smo že skoro pet mesecev kar naprej zameteni, pa še ne izgleda, da bi bilo pričakovati kaj boljšega in vse tako izgleda, da bo letošnja pomlad jako pozna. Joj in prejoj pa bo za tiste, ki živijo v dolinah, ki se bodo gotovo morali učiti plavati, ampak tudi plavanje ne bo kaj prijetno, ker bo voda premrzla.

V taki zimi, kot jo imamo tukaj letos, bi bilo res dobro, če bi človek imel letalo, da bi kam poletel in bi ne bilo treba čakati, da pridejo pota odpirati in v resnici je že kar dolgo čakati že ta peti mesec, predno bomo mogli kam do ljudi. Pri nas je vse precej od rok in tudi do cerkve je precej daleč. Najboljše bi bilo izseliti se kam v Florido ali kam drugam čez zimo. Saj bomo se govorili pozabili, posebno slovensko se tukaj kaj malo sliši. Vsak se boji North Dakote, ker imamo dosti snega, ali drugače je pri nas kot po drugih državah — vse je drago, samo farmerski pridelki so šli jako doli v ceni, kar pa moramo kupiti, je cena še prav taka kot je bila. No, pa vseeno lahko Boga zahvalimo, da živimo v svobodni deželi.

Li in dal Bog in Mati božja, da bi bil že skoro sklenjen ljubi mir po vsem svetu, kot si ga vsi ljudje želijo. Čeprav je že par let, odkar je konec vojske, pa se razmere niso še prav nič izboljšale. Midva z možem dobiva precej pošte iz starega kraja, a žalibog, ko pa vsi tako žalostno pišejo.

Pozdravljam vse Clevelandčane,
Mrs. Frank Košir.

Pionirjev začetek na farmi

Leask, Sask., Kanada. — Ko sem se naveličal dolgočasne Minnesote, kjer je bil sicer dober zaslužek, pa je pač tako, da se ruder vedno boji tega, ker ni sam svoj gospodar in zato sem si zaželel ven na farmo, na sveži zrak. Prav takrat se je še dobilo zemljo brezplačno v daljni Kanadiški preriji. Tako sem sklenil poskusiti srečo v tej deželi.

Res, velika je bila izpremoba med to deželo in Minnesoto in tudi začetek je bil kaj težak, a bili smo prepričani da se bo "zaobrnili." Torej pred setvijo spomlad leta 1907 sem si bil napisal naslednje vrstice:

Ko sem se pri majnah bival, po salonih sem popival, večkrat smo se skupaj zbrali ter smo za pijačo dali. Pive ni nič škoda bilo, kar se jo je na tla polilo, zdaj sem farmar v Kanadi, pijem vodo v kanali.

Ne slišim tukaj prepovedi, ne vidim steklenice splahvati, tu se nihče ne prepeva; sosed je s sosedom zlepa, se z revolverji ne streljamo, katerih tukaj nimamo. Svinec rabim le za zajec in za povodne race, farmar si le mir želi ter pohlevno vse trpi, za napredek vsak hiti. To nas najbolj veseli.

Ko sem prvič sedel na stroju, ki razrezuje leto prej razorane brazde ter rahlja in pripravila zemljo za seste, sem imel v ta

stroj vprežena dva vola, katere sta mi prav pridno služila dobra tri leta. Potem sem šele dobil konje. No in sedaj pa je vse to minilo, ni volov, ni konj, kajti vse to delo sedaj opravi traktor in na konje in vole so nam ostali le še spomini. Bil sem v rudniku prej sedem let, kjer ptiki ne pojo in tudi rožice ne cveto, zato pa sem imel velik uspeh tu v prosti naravi ter sem napisal naslednjo:

Rožice začno cveteti, ptičice pa žvrgoleti, kmet pa začne se potiti in po zemlji s plugom riti. S strojem zemljo razrezuje, z brano jo pa razrahljuje, zadaj pa mašina teče in pšenico v zemljo meče. Toplo sonce ogreje zemljo, rahliji dež napoji jo, da pšenica bo skalila, zlato zrnje obrodila. Dovolj v jeseni bode kruha, veseli se ga — pramaru. Kar pa žita bo ostalo se ga bo takoj prodalo, kar se denarja bo skupilo, se ga pa ne bo zapilo, kajti farmar ni pijanec, dasi je pijače znanec.

Torej hvala, ko ste bili tako prijazni in potrpečljivi, da ste vse do konca prebrali, posebno pa lepa hvala uredniku in tiskarjem ter sprejmite vsi skupaj iskreni pozdrav, listu Ameriška Domovina pa želim še večji uspeh.

John Rejc.

Prisrčna zahvala

Cleveland, O. — Odbor Slovenske sekcije "March of Dimes" se želi najlepše zahvaliti vsem društvom, trgovcem in posameznikom za prostovoljne darove, ki so jih prispevali za veliko in plemenito idejo v fond za pobijanje otroške paralize.

Najlepša zahvala naj velja slovenskima dnevnikoma v Clevelandu, glasilom: Glas SDZ, Ameriški Slovenec KSKJ, in Nova Doba ABZ za bojavo članov in najlepše publicistično sodelovanje.

Prisrčno zahvalo naj prejmejo vsi oni, ki so pri prireditvi sodelovali, točlici, kuharice, reditelji, nabiralke desetic in vsi oni, ki so se prireditve udeležili.

Ker smo po zadnji objavi prejeli še nekaj darov naj se tudi tem naknadno zahvalimo in sicer: Slovenski godbeniki, Musicians Bowler's Club \$85.00, društvo Napredek št. 132 ABZ, \$10.00, društvo Marije Magdalene št. 162 KSKJ \$5.00 in društvo Valentin Vodnik št. 35 S. D. Z. \$5.00.

Dovoljeno naj nam bo, da ob tej priliki objavimo račune prireditve, kateri so bili po nadzornem odboru pregledani in na skupni odborovi seji dne 8. marca t. l. potrjeni.

Dohodki:
Prireditve \$ 227.22
Nabiralne skrinjice .. 169.66
Prostovoljni darovi .. 800.10
Nabiralke desetic 46.59

Skupaj \$1,243.57
Manj poštnina poslanih pisem 18.09

Čisti preostanek \$1,225.48

Čisti preostanek \$1,225.48 je bil potom bančnega čeka izročil glavnemu stanu organizacije dne 9. marca t. l. v likvidacijski računov. Kakor vsikdar, tako smo se Slovenci tudi letos dobro odzvali, kar gre zahvaliti onim, ki so pri človekoljubni organizaciji s prispevki ali delom sodelovali. Končno vse tem stotisočera hvala.

Odbor "March of Dimes" Slovenska sekcija.

— Ameriški robini, ki poletijo čez zimo na jug, tam ne gnezdi, marveč se zvečer zbirajo v velike skupine za prenočevanje, kot to delajo vrane na severu.

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Naj reče katera kar hoče, v tem novem klobuku ga pa pihnem. Jejhata, če ga ne! Od vseh strani letijo name pokloni, da mi je kar sitno, ki sem tako skromna in se nikjer ne silim naprej. Pa tudi lepo se držim, kadar imam ta klobuk na glavi. Tako lepo sobico napravim (saj lahko vidite na sliki), da mi je včeraj "on" rekel, ko sva šla v garažo, da se odpeljeva k maši: "Micka, ali boš eno zažvižgala?" Štrame,

Boj znanosti proti povojnim epidemijam

Na koncu druge svetovne hvala Bogu ni bilo divjanja epidemij, kot je to navadno na koncu velikih spopadov. Pod rusovimi opustošenimi mest Evrope in Azije je prežalo boleznih na ducate. Bil je skoro čudež, da so bile te nadloge preprečene, in to zaradi takojšnje intervencije vojske Združenih držav ter organizacije UNRRA, kot tudi zaradi obsežne uporabe najmodernejših zdravilnih sredstev, kot je DDT, sulfamid, penicilin. Tako da je lahko in ne po krivici ravnatelj zdravstvenega oddelka organizacije UNRRA nedavno izjavil, da je dejanski zmagovalac zdravniška veda.

Se preden se je končalo gromenje topov, so zdravniški oddelki ameriške vojske in ustanove UNRRA prodrali v razna področja, da bi zagotovili vse potrebne ukrepe, da se prepreči izbruh epidemij. Ustanova UNRRA je vzpostavila omrežje epidemioloških informacij, ki je imela sedež v Parizu in ki služi tako kot meteorološke opazovalnice za kopičenje neurij za ugotavljanje in določevanje infekcijskih sredstev. Lahko tudi omenimo, da ta služba še danes traja in da jo je prevzela mednarodna zdravstvena organizacija.

Vojska Združenih držav in ustanova UNRRA sta ustanovili nadalje zdravstvene urade v 13 državah, opustošenih od vojne ter dobavili 200.000 ton zdravniškega materiala: pravo gorjo zdravil, serumov, antibiotikov, rentgenoloških aparatov in bolniških postelj.

Eno izmed najbolj uporabljenih orodij v tem boju je bil DDT; z njim je bilo mogoče zmanjšati na Poljskem tifus na enajstino prejšnjega obsega; z njim so zmanjšali v Jugoslaviji tifus od 50.000 primerov v letu 1943 na 3000 primerov v letu 1946; z njo so skoro iztrebili tifus v Grčiji in ga omejili le na redke primere, kot to ni primera v starih časih. Ko so se pojavili v Malti in v Tarentu primeri kuge, je bilo mogoče uničiti epidemijo takoj v nastanku, ko so z DDT ubili bolhe, s posebnimi strupi podgane ter razdelili cepiva v obsežni meri. Isto delajo na Kitajskem.

Nadaljno veliko nevarnost je predstavljala kolera. V letu 1946 je požela v Koreji 11.000 žrtev. V tej deželi in na Japonskem je to bolezen učinkovito pobijala ameriška vojska, ki je poskrbela za cepljenje kar 53 tisoč oseb. Tudi nedavno so Združene države pomagale v Egiptu z letalsko pošiljko znatnih količin serumov. Tudi pri tufuzni mrzlici in davici so imeli uspeh, ko so v bistvu obnovili kanalizacijske sisteme in v obsežni meri razdelili razkužila in cepiva.

štrame! Zjutraj na tešče bom žvižgala, šur!

"Pa katero včasih zapiši za špas," mi je ono jutro ena telefonirala, ki je rekla, da ji ni bil prej teden nikoli tako dolg, kot se ji zdi zdaj, ko mora čakati od ponedeljka do ponedeljka na kolono. "V klobuku se že postaviš, to vidimo, zdaj bi pa me ženske rade še kaj drugega silšale. Saj vemo, da jih znaš povedati." V zadrego me je spravila, ker res ne vem, kaj bi rekla, da bi bilo všečno branje. Kadar je treba "njemu" katero povedati nazaj, mi jih ne zmanjka, to je že res, ampak to je dar božji. Drugače pa ne vem, če bi bila priprava. Včasih mi "on" katero pove, takole po večerji, če mu je šla. Čakajte, kaj pa, če bi tole povedala, ki mi jo je "on" zaupal oni dan, ko sem mu servirala ropovitne na sliki), da mi je včeraj "on" rekel, ko sva šla v garažo, da se odpeljeva k maši: "Micka, ali boš eno zažvižgala?" Štrame,

sem se že bala, da ga bo napejalo ali razneslo. Pa ga ni! Je še zakej, veste. Ko je dodal še tri šale kofeta, si je zažgal cigareto (uh, saj me bo konec od tistega večnega dima v hiši), me je nekaj časa gledal, ko sem mosila črepinje z mize in jih začela posivati, potem je pa sladko rekel: "Da ti ne bo dolg čas pri pomivanju, bi ti eno povedal, če češ."

Če bi se guncvet ponudil, da bi nekoliko pomagal in vsaj brisal posodo, ne bi nič rekla, za drugo mi pa ni, saj imamo tri radijske aparate pri hiši in še gramofon povrh. Kadar narihtamo vse štiri, pa je že kar lepo domače pri nas. Štiri aparate pa moramo smeti, da je vsaj mir. Veste, vsak hoče poslušati svoj program, pa na en aparat to ne gre. Jaz imam najraje kaj žalostnega, da me gane in da se mi smilijo, ki so tako nesrečni ljudje na svetu. Naša "bebika" ne mara drugega poslušati, kot kaj žaljube-nega, Jimmy (on pravi, da bo ta doma imel) ne mara drugega kot od ravbarjev in žandarjev, on pa, naš gospodar, bi pa noč in dan presedel pri gramofonu in same polke pa valcarje poslušal. Lahko si predstavljate, da kadar smo vsak pri svojem in vsak svojega odpremo na stečaj, da dobro slišimo, bi vozil lahko ekspresni gemišer skozi front ur, pa bi ga še ne slišali.

Zato mi ni bilo nič na tem, če mi "on" kaj pove ali ne, ampak zaradi zastopnosti, saj veste, mu nisem mogla odreči in sem mu prijazno pokimala: — "Le povej katero, le, bom hitreje pomila."

Pa mi je razodel naslednjo: Nekim ljudem je v daljnem mestu umrl sorodnik. Telefonirali so cvetličarju v tistem mestu, naj napravi venec in nanj pripiše širok trak, na katerem naj bo zapisano: Počivaj v miru! in sicer na obe strani. Ako bo pa še kaj prostora, naj cvetličar doda: Na svidenje v nebesih! Pa račun naj pošlje.

Cvetličar je naročil izgotoviti in ga poslal na krsto umrlemu. Ljudje, ki so hodili kropiti, so se zgledovali in se drezali s kornolci, ko so brali napis na traku. Tam je namreč cvetličar zapisal z zlatimi črkami sledeče: "Počivaj v miru na obeh strani in če bo še kaj prostora, se bomo videli v nebesih."

Ko je končal to povest, je molčal, jaz pa tudi. Čez nekaj časa me pa vpraša: "No, pa kaj se ne boš smejala?"

"Smejala?" sem se začudila, "kaj si že vse povedal?" Pa mu menda ni bilo prav. Zakaj mi pa, vranč, ne pove, kdaj naj se. Je res križ z dedci: če se človek reži, jim ni prav, če se ne, pa tudi ni. Zdar res ne vem, kdaj bi se emerila in kdaj bi se režala, da me ne bi napek sodili.

Beg iz žrela smrti

V. 2.

Iz gozda sta stopila na ozko, mizi podobno planoto. Nizka, s slamo krita hiša je stala na njenem robu, tik gozda. Mogočna kostanjeva drevesa so širila vejnad razkopano streho. Pred hišo je bil obdelan kos sveta, na katerem so rasle krivčaste jablane z nizkimi razvezanimi vrhovi.

Višje gori se je videla vas s cerkvijo.

Kmečke hiše, večinoma s slamo krite, so stale na vse strani po bregu. Na vrhovih med domovi so rastle orehi in češnje.

"Pri tej koči ne bo partizanov. Počakaj tui, Janez, jaz pa stopim v koč. Boš videl, da ti bom prinesel kos, velik kos kruha."

Ne da bi bil poslušal Janeza, ki se je ustavil nekoliko proč, naj ne hodi v hišo, je Vinko izginil med vrati z usločnim nadurjem.

"Bog ga daj, mati!" pozdravi Vinko po domače. "Lačen sem, da se mi skozi trebuh vidi. Jeli del bi, če bi mi dali kaj kruha."

"Jaz sem tudi lačna," odgovori žena v veži, ki jo je uporabljala tudi za kuhinjo. "Sama ne vem, kaj bi skuhalo za kosilo. Gori v vas pojdi, tam so ljudje bolj premožni."

Veža je črna kakor pekel, ker prostor pred pečjo nima dimnika.

"Bom šel pa gori," se zlaže Vinko. "Pa zbogom, mati, in pa brez zamere!"

"Zbogom! Res vam ne mo-

rem ustreči," se opravičuje žena in pomiva sive lončene skledice.

"Nič 'pokaže Vinko na pragu Janezu prazne dlani. Odpre usta, da bi še nekaj povedal, ta čas pa zdrija okoli vogala kakor strela. V istem hipu zagrmí v bregu za Janezom:

"Stoj! Stoj!"

Tudi Janez se požene za Vinkom okoli vogala hiše; po strmem bregu v kostanjev gozd se bolj trkljato, kakor pa tečeta. Ko se pa pritrkljata, v dolino, tečeta po globoki zajeti doline, kjer je razmetanih nekaj njiv, posejanih s pšenico.

Nasproti jima pride mož z motiko na rami. Očividno se sedaj vrača s polja.

"Oče, oče, ali je kaj partizanov na Prežganju?" vprašuje Vinko.

"Seveda jih je. Štirideset." "Ali je to pravi pot proti Višnji gori?"

"Pravi. Če boste hodili po njem ne morete zaiti. Tudi nevarno ni. Do Višnje gore ni partizanov."

"Res? Lepo. Bog vam plačaj!"

"Videti sta poštna človeka." "Ali je to pravi pot proti Višnji gori?"

"Poštena, oče. Zato se morava potikati po gozlovih kakor divjačina."

"Bog in mati božja naj nam že preloži ta gorje!" je rekel kmet ter nadaljeval pot.

"Saj nam bosta, za gotovo. Pa naše pesti bodo tudi pomagale!" odgovarja Vinko.

Na Prežganju je zazvonilo poldne. Vinko in Janez postojita, se pokrižata in odmolita angelovo češčenje.

"Partizani ga ne molijo. Naš očetje in dedje so ga. In tudi mi ga moramo!"

"Lepo govoriš, Vinko," ga je pohvalil Janez.

"Bog je nad nami, Bog nam varuje in vodi," je odgovoril Vinko. "To spoznavam vsak dan bolj. Moja vera ni več tako površna kakor je bila prej. Se celo za časa boja, ko sem največ zaupal svoji puški in svojim rokam..."

Janez in Vinko gresta nekaj časa po gozdu, ko pa opazita primeren prostor; se umakneta s pota in ležeta pod mogočno bukev tako, da imata glavi naslonjeni na debele kitaste korenine mogočnega drevesa.

Po gozdu so razmetani žarki kakor zlate perutnice. Nekatere trka žolna na skorjo napol posušene smreke. Vinko in Janez kmalu opazita žolno in z užitek komu poslušata trepetajoče trkanje na skorjo. Zalego išče, ki drevesu pije življenjsko moč in njegovo kri, je dejal Vinko. "Prišel bo dan, ko bomo tudi mi tako trkali in iskali po drevesu našega naroda. Že smo iskali, pa še bomo. Ne, ne, meni ne gre v glavo, ne morem verjeti, da bi bil naš štiriletni boj uničen in naš narod poginjal v žrelo tej krvavi zveri."

Kot nam poročajo znastveniki, so živi ljudje v Severni Ameriki že pred več kot 25.000 leti.

MALI OGLASI

Par išče stanovanje
Mlad zakonski par bi rad dobil stanovanje 3 do 4 sobe v okolici East Clevelanda. Nič otrok. Kdor ima kaj primerne, naj pokliče po 5 uri zvečer EV 0083. (56)

Pohištvo naprodaj
Naprodaj je 1 čina in 1 kitchen kabinet. Vprašajte na 996 E. 64. St. zgorej. — (53)

Sobo se odda
Odda se opremljeno sobo poštenemu moškemu ali ženski. Vprašajte na 1083 E. 67. St. spodaj. — (53)

1948	MARCH	1948
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

APRIL

2.—Veterani 2. svetovne vojne ples v SND na St. Clair Ave.

3.—Društvo Martha Washington št. 38 SDZ priredi plesno veselico v SND na St. Clair Ave.

9.—Mladinska liga SDZ ples v SND na St. Clair Ave.

9.—"Golden Gophers" pomladanska plesna veselica v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

10.—Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ Boosterski ples v SND na St. Clair Ave. Začetek ob 8. zvečer.

11.—Ples društva Najsvetejšega Imena fare sv. Vida v šolski dvorani.

11.—Glasbena Matica koncert v auditoriju SND na St. Clair Ave.

17.—Društvo sv. Ane št. 4 SDZ priredi plesno veselico v auditoriju Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave.

18.—Marijina družba pri fari sv. Vida priredi "Ballerina Ball" v šolski dvorani.

18.—Podružnica št. 49 SZZ priredi pomladanski ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

MAJ

1.—Društvo Srca Marije priredi ples v SND na St. Clair Ave.

2.—Monte Carlo priredi Dr. Sv. Imena v dvorani cerkve sv. Vida.

8.—Društvo Clevelandski Slovenci št. 14 SDZ ples v SND na St. Clair Ave.

9.—Podružnica št. 32 SZZ

priredi plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

9.—Proslava desetletnice Slovenske moške zveze v auditoriju SND na St. Clair Ave.

9.—Prvi pevski koncert pevskega zbora "Triglav" se bo vršil v Sachsenheim dvorani na 7001 Denison Ave. Ples po koncertu v Slovenskem domu 6818 Denison Ave. (čez cesto).

15.—Društvo Jutranja zvezda št. 137 ABZ ples v SND na St. Clair Ave.

16.—Slovenska dobrodelna zveza "Varietni program" v auditoriju SND, na St. Clair Ave.

22.—Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ ples v auditoriju SND na St. Clair Ave.

29.—Društvo sv. Katarine št. 29 SZS priredi "Leap Year Dance" v auditoriju SND na St. Clair Ave.

JULIJ

3-4-5.—Romanje članov Zveze društev Najsvetejšega Imena k Mariji Pomagaj v Lemont, Illinois.

AUGUST

1.—Farni piknik fare Marije Vnebovzete na Močilnikarjevi farmi.

15.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi svoj piknik na Močilnikarjevi farmi.

22.—Prireditel skupnih obiljskih podružnic Slovenske zveze v SDD na Recher Ave.

OKTOBER

10.—Oltarno društvo fare Marije Vnebovzete priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Dolje preko Trsta)

(Nadaljevanje s 1. strani)

gusta Ravnika in sina, pa še gospo Čadež. Kaj je pravi vzrok njih ne pove. Na splošno pa je tako, da ljudi zapro in obsodijo, da lahko njih premoženje zaplenijo. Tako postaja polagoma vse javna last, Marsikdo se zdaj praska za ušesi, ki je prej kričal "živijo Tito." Vedno je nekaj ljudi, ki se jim dopove samo s kolom.

"OD AMERIKANECV NE MARAMO." — Na Humu v Brdih je neka zloglasna komunistka imela miting in ljudem pripovedovala: "Amerikanci nam zopet ponujajo škafle živil, mi pa jih ne moremo, ker take škafle preveč zastrupljajo naše ljudstvo. V tem oziru imamo bridke skušnje. Od Amerikancev nič ne maramo." Tako je govorila komunistična agitatorica, ljudje pa so se muzali in si mislili zgodbo o lisici in grozdju, ki je previsoko visela. Neumnemu govorjenju priča, kako hočejo komunisti vzbuditi pri ljudeh sovraštvo proti Ameriki.

KOLONI SO POSTALI DR-

ŽAVNI HLAPCI. — Iz Vipolž v Brdih poročajo, kako so razočarani dosedanjim koloni, ki so obdelovali zemljo veleposestnikom na polovico. Komunisti so jim obljubovali, da postane zemlja njih last. Toda "nova" država se je pač zemlje veleposestnikov polastila, ni je pa dala dosedanjim kolonom v last, ampak jim je le sporočila, da je sedaj vse skupno in da bodo vse skupno obdelovali. Iz kolonov so postali dninarji na kolhozu. Le 100 metrov zemlje ob hiši so jim pustili, da morejo na njej posaditi kako zelenjavo. Tako so ti ubogi koloni, ki so od Jugoslavije največ upali, sedaj najbolj razočarani.

BIRA. — Ker je zavladala komunistična svoboda vere, je seveda tudi bira odpravljena. Država ne pusti, da bi jo cerkveni uslužbenci pobirali. Kako ljudje o tem mislijo naj pove ta le zgled: Na neki podružnici je cerkvenik, kateremu so komunisti povedali, da ne sme več pobirati bire, ustavil zvonjenje. Komunistom je to bilo všeč, ne pa dru-

gim ljudem. Sklicali so sestanek. Tam je komunistični poglavar razložil, da so vse bire ukinjene. Na to pa vstane starejši gospodar in pravi: "Dokler bomo imeli mi, kar nas je starih, še nekoliko besed, zahtevamo, da ta zadeva ostane, kakor je bila pod našimi očeti in dedi. Mežnar naj vrši svoje delo, kakor do zdaj in mi mu bomo dajali, kar smo mu dajali do zdaj. Če ne na en način pa na drugega. Ko bodo pa prišli do besede ti naši smrkvanci (pokazal je na mladino), pa naj si uredijo kakor bodo sami znali. Tedaj se golasi zastopnik te mladine in pravi: "Ko bomo prišli mi 'smrkvanci' do besede, se bo to vršilo ravno tako, kakor se je vršilo pod vami, oče, in pod vašimi očeti." S tem je bila debata končana in cerkvenik je spet zvonil. — Tako lahko ne bodo ugnali komunisti vseh ljudi.

SE ENA Z MEJE. — V glavno bolnišnico v Trstu so 11. februarja pripeljali 28 letnega Mirko Kocijančiča od sv. Antona pri Koprju. Okrog pete ure zjutraj je skušal prekoračiti mejo in priti skrivaj v Trst. Njegovo namero je straža na jugoslovanski strani opazila in nanj streljala. Težko ranjenega so prepeljali v tržaška bolnišnico.

IZ TRNOVEGA PRI ILIRSKIM BISTRICAM, kjer so imele strete Notre Dame znano šolo, katero so jim pa komunisti že davno vzeli, poročajo, da so te strete sedaj odpeljali, ne da bi kdo vedel kam. Tako berem v "Slovenskem Primorcu" 25. feb.

KRAŠEVCI si sedaj pod komunisti tole pripovedujejo: Rekel je komunist satanu: "Glej vse smo žrtvovali za Tebe, celo svojo pamet, kaj bomo dobili za to?" Satan pa se je nasmejal komunističnemu Kraševcu in mu rekel: "Sedaj boste še koruzne moke stradali."

Merlin-Merlot: ali Kdor visoko leta nizko pade

Nekoč je živel nek siromašen mož, ki je z veliko muko preživljal svojo ženo in oba otroka na ta način, da je hodil vsaki dan v gozd nabirati dračja in ga z malim osličem nosil v mesto pro dajati. Nekega zimskega dne je bil mraz tako hud, da ni mogel držati v roki krivca in je moral skriti svoje otrple roke pod obleko. Nato se je vse del pod drevo in začel jokati. "O, joj," je ternal, "kako trdo je moje življenje! O, ko bi se me hotel Bog usmiliti, da bi mi poslal smrt!"

Ko je tako ternal, je zaslišal neki glas, ki ga je klical po imenu. Oziral se je na vse strani, pa ni videl nikogar.

"Kdo me kliče?" je rekel tresoč se od mrza.

"Jaz sem, Merlin, ki živim v gozdu in ki imam sčutje s teboj. Napravil te bom bogatega za celo življenje, pod pogojem, da se ne boš izkazal ne hvalažnega in da se boš vedno uslužbenci pobirali. Kako ljudje o tem mislijo naj pove ta le zgled: Na neki podružnici je cerkvenik, kateremu so komunisti povedali, da ne sme več pobirati bire, ustavil zvonjenje. Komunistom je to bilo všeč, ne pa dru-

ga mu je odgovoril z nekega drevesa:

"Kaj mi hočeš? Tvoj konj je na tem, da me pohodi, tako neprevidno koraciš."

"Prišel sem se posloviti od tebe in ti povedat, da zares ne morem nositi več te skrbi, da bi prihajal tako daleč in tako često k tebi. Nimam te več kaj prositi! Zbogom!"

"O kmetič, kmetič! Nisi se pritoževal nad skrbjo, ko si prihajal vsaki dan semkaj s svojim oslom nabirat dračja, da si s tem zaslužiš vsakdanji kruh! Slabo sem razdal svojo dobroto. V začetku si me nazival: 'Vaša milost, Merlin'; pozneje si mi rekel: 'gospod Merlin'; nato 'Merlin!' kar na kratko in zdaj 'Merlot.' Tebi se bo isto zgodilo, kakor si ti meni dajal imena. Bil si nehvaležen do mene in trd do drugih; nisi se spominjal, da si bil nekoč reven, preziral si siromake in grdo ravnal s tisti, katerim bi bil moral lajšati njihovo usodo. Pcjdi! Nič drugega ti ni nimam reči; toda vedi, da boš tako nizko padel, kakor si visoko letal!"

Kmetič se ni preveč vznemiril od grožnje tega glasu. Vrnil se je domov in povedal svoji ženi, da je končal s temi poniževalnimi obiski.

Toda kmalu so začele deževati nesreče nadenj. Najprej se je zgodilo, da je umrla njegova hči; in ker ni imela otrok, je vsa ogromno bogastvo, katerega ji je bil podaril oče, prešlo na njenega moža in bilo tako izgubljeno zanj. Nato se je izkazal njegov sin, škof, za silnega nevedneža. Zato so ga sramotno odstavili.

Slednjič je prišel knez čigar last je bilo mesto, da bi zbral nekaj denarja za vojsko, ki je zahtevala ogromnih izdatkov. Povedali so mu, da ima župan več z leti in srebra, kot vse Čahorske banke. Poklical ga je k sebi in zahteval vse, kar ima. Župan je rekel, da nima ničesar; knez pa, ki je vedel česa naj se drži, je prisegel, ker mu je župan tako lagal, da mu zares ne bo ničesar pustil. Ukazal je prodati njegove hiše in zemljo, zaplenil njegovo blaginjo, njega pa dal vreči v ječo in ga zatožil, da je pri upravljanju varal in si prilastil javno premoženje.

Ko je odšel župan od tam, mu ni ostalo niti za eno kosilo; zaman se je obračal na tiste, ki so bili nekoč okrog njega in užívali nekdanj njegovo srečo. Vsi so ga zavrnili. Reveži so pa videli v njegovem padcu, kažen od zgoraj. Bil je zelo srečen, ko si je mogel zbrati nekaj denarja z delom svojih rok in stranjanem, da si je mogel zopet kupiti osla.

Vsaki dan se je vračal v gozd in tako s težavo skrbel za življenje. Tako je bil kaznovan za svojo nehvaležnost, ošabnost in trdosrčnost. — (Vinko L.)

Mož je odšel, ne da bi mislil na kaj drugega, kot na dobro srečo, ki se mu je še enkrat nasmešnila. Kmalu nato je bil njegov sin izvoljen za škofa v mestu in bogatim sin je prošil za roko njegove hčere. Priredili so veliko slavnost v proslavo teh dveh dogodkov; in kmetov ponos je raste in se vedno večal.

Neki dan reče svoji ženi: "Jutri je dan, ko sem po navadi moral v gozd na obisk Merlina. To je zares neumna tlačka. Nič več ne potrebujem tega Merlina; ali ni neumno, da se tako smešim za prazen nič?"

"Sir," mu je rekla njegova žena, "pojdite še enkrat in mu recite—tistemu Merlinu—, da je to zadnjikrat in da vam je zadosti teh obiskov."

Naslednji dan mož vstane, se obleče najdražje oblačilo in se odpravi v spremstvu ljudstva proti gozdu. V gozd je vstopil popolnoma sam in zaklical:

"He! Merlot! Čakam te. Pridi hitro, meni se mudi domov!"

Glas mu je odgovoril z nekega drevesa:

"Kaj mi hočeš? Tvoj konj je na tem, da me pohodi, tako neprevidno koraciš."

"Prišel sem se posloviti od tebe in ti povedat, da zares ne morem nositi več te skrbi, da bi prihajal tako daleč in tako često k tebi. Nimam te več kaj prositi! Zbogom!"

"O kmetič, kmetič! Nisi se pritoževal nad skrbjo, ko si prihajal vsaki dan semkaj s svojim oslom nabirat dračja, da si s tem zaslužiš vsakdanji kruh! Slabo sem razdal svojo dobroto. V začetku si me nazival: 'Vaša milost, Merlin'; pozneje si mi rekel: 'gospod Merlin'; nato 'Merlin!' kar na kratko in zdaj 'Merlot.' Tebi se bo isto zgodilo, kakor si ti meni dajal imena. Bil si nehvaležen do mene in trd do drugih; nisi se spominjal, da si bil nekoč reven, preziral si siromake in grdo ravnal s tisti, katerim bi bil moral lajšati njihovo usodo. Pcjdi! Nič drugega ti ni nimam reči; toda vedi, da boš tako nizko padel, kakor si visoko letal!"

Kmetič se ni preveč vznemiril od grožnje tega glasu. Vrnil se je domov in povedal svoji ženi, da je končal s temi poniževalnimi obiski.

Toda kmalu so začele deževati nesreče nadenj. Najprej se je zgodilo, da je umrla njegova hči; in ker ni imela otrok, je vsa ogromno bogastvo, katerega ji je bil podaril oče, prešlo na njenega moža in bilo tako izgubljeno zanj. Nato se je izkazal njegov sin, škof, za silnega nevedneža. Zato so ga sramotno odstavili.

Slednjič je prišel knez čigar last je bilo mesto, da bi zbral nekaj denarja za vojsko, ki je zahtevala ogromnih izdatkov. Povedali so mu, da ima župan več z leti in srebra, kot vse Čahorske banke. Poklical ga je k sebi in zahteval vse, kar ima. Župan je rekel, da nima ničesar; knez pa, ki je vedel česa naj se drži, je prisegel, ker mu je župan tako lagal, da mu zares ne bo ničesar pustil. Ukazal je prodati njegove hiše in zemljo, zaplenil njegovo blaginjo, njega pa dal vreči v ječo in ga zatožil, da je pri upravljanju varal in si prilastil javno premoženje.

Ko je odšel župan od tam, mu ni ostalo niti za eno kosilo; zaman se je obračal na tiste, ki so bili nekoč okrog njega in užívali nekdanj njegovo srečo. Vsi so ga zavrnili. Reveži so pa videli v njegovem padcu, kažen od zgoraj. Bil je zelo srečen, ko si je mogel zbrati nekaj denarja z delom svojih rok in stranjanem, da si je mogel zopet kupiti osla.

Vsaki dan se je vračal v gozd in tako s težavo skrbel za življenje. Tako je bil kaznovan za svojo nehvaležnost, ošabnost in trdosrčnost. — (Vinko L.)

Mož je odšel, ne da bi mislil na kaj drugega, kot na dobro srečo, ki se mu je še enkrat nasmešnila. Kmalu nato je bil njegov sin izvoljen za škofa v mestu in bogatim sin je prošil za roko njegove hčere. Priredili so veliko slavnost v proslavo teh dveh dogodkov; in kmetov ponos je raste in se vedno večal.

Neki dan reče svoji ženi: "Jutri je dan, ko sem po navadi moral v gozd na obisk Merlina. To je zares neumna tlačka. Nič več ne potrebujem tega Merlina; ali ni neumno, da se tako smešim za prazen nič?"

"Sir," mu je rekla njegova žena, "pojdite še enkrat in mu recite—tistemu Merlinu—, da je to zadnjikrat in da vam je zadosti teh obiskov."

Naslednji dan mož vstane, se obleče najdražje oblačilo in se odpravi v spremstvu ljudstva proti gozdu. V gozd je vstopil popolnoma sam in zaklical:

"He! Merlot! Čakam te. Pridi hitro, meni se mudi domov!"

Glas mu je odgovoril z nekega drevesa:

"Kaj mi hočeš? Tvoj konj je na tem, da me pohodi, tako neprevidno koraciš."

"Prišel sem se posloviti od tebe in ti povedat, da zares ne morem nositi več te skrbi, da bi prihajal tako daleč in tako često k tebi. Nimam te več kaj prositi! Zbogom!"

"O kmetič, kmetič! Nisi se pritoževal nad skrbjo, ko si prihajal vsaki dan semkaj s svojim oslom nabirat dračja, da si s tem zaslužiš vsakdanji kruh! Slabo sem razdal svojo dobroto. V začetku si me nazival: 'Vaša milost, Merlin'; pozneje si mi rekel: 'gospod Merlin'; nato 'Merlin!' kar na kratko in zdaj 'Merlot.' Tebi se bo isto zgodilo, kakor si ti meni dajal imena. Bil si nehvaležen do mene in trd do drugih; nisi se spominjal, da si bil nekoč reven, preziral si siromake in grdo ravnal s tisti, katerim bi bil moral lajšati njihovo usodo. Pcjdi! Nič drugega ti ni nimam reči; toda vedi, da boš tako nizko padel, kakor si visoko letal!"

Kmetič se ni preveč vznemiril od grožnje tega glasu. Vrnil se je domov in povedal svoji ženi, da je končal s temi poniževalnimi obiski.

Toda kmalu so začele deževati nesreče nadenj. Najprej se je zgodilo, da je umrla njegova hči; in ker ni imela otrok, je vsa ogromno bogastvo, katerega ji je bil podaril oče, prešlo na njenega moža in bilo tako izgubljeno zanj. Nato se je izkazal njegov sin, škof, za silnega nevedneža. Zato so ga sramotno odstavili.

Slednjič je prišel knez čigar last je bilo mesto, da bi zbral nekaj denarja za vojsko, ki je zahtevala ogromnih izdatkov. Povedali so mu, da ima župan več z leti in srebra, kot vse Čahorske banke. Poklical ga je k sebi in zahteval vse, kar ima. Župan je rekel, da nima ničesar; knez pa, ki je vedel česa naj se drži, je prisegel, ker mu je župan tako lagal, da mu zares ne bo ničesar pustil. Ukazal je prodati njegove hiše in zemljo, zaplenil njegovo blaginjo, njega pa dal vreči v ječo in ga zatožil, da je pri upravljanju varal in si prilastil javno premoženje.

Ko je odšel župan od tam, mu ni ostalo niti za eno kosilo; zaman se je obračal na tiste, ki so bili nekoč okrog njega in užívali nekdanj njegovo srečo. Vsi so ga zavrnili. Reveži so pa videli v njegovem padcu, kažen od zgoraj. Bil je zelo srečen, ko si je mogel zbrati nekaj denarja z delom svojih rok in stranjanem, da si je mogel zopet kupiti osla.

Vsaki dan se je vračal v gozd in tako s težavo skrbel za življenje. Tako je bil kaznovan za svojo nehvaležnost, ošabnost in trdosrčnost. — (Vinko L.)

Mož je odšel, ne da bi mislil na kaj drugega, kot na dobro srečo, ki se mu je še enkrat nasmešnila. Kmalu nato je bil njegov sin izvoljen za škofa v mestu in bogatim sin je prošil za roko njegove hčere. Priredili so veliko slavnost v proslavo teh dveh dogodkov; in kmetov ponos je raste in se vedno večal.

Neki dan reče svoji ženi: "Jutri je dan, ko sem po navadi moral v gozd na obisk Merlina. To je zares neumna tlačka. Nič več ne potrebujem tega Merlina; ali ni neumno, da se tako smešim za prazen nič?"

"Sir," mu je rekla njegova žena, "pojdite še enkrat in mu recite—tistemu Merlinu—, da je to zadnjikrat in da vam je zadosti teh obiskov."

Naslednji dan mož vstane, se obleče najdražje oblačilo in se odpravi v spremstvu ljudstva proti gozdu. V gozd je vstopil popolnoma sam in zaklical:

"He! Merlot! Čakam te. Pridi hitro, meni se mudi domov!"

Glas mu je odgovoril z nekega drevesa:

"Kaj mi hočeš? Tvoj konj je na tem, da me pohodi, tako neprevidno koraciš."

KAREL MAUSER

Rotija

Povest

"Zdaj ne bom več taka. Jurček te ima rad in večkrat te kliče. Ko se boš dodobra pozdravil in se boš vrnil na Prtovč, bova pa..."

Rotiji se je zataknil glas in zaman so bile vse Tinetove prošnje, da bi povedala do konca. "Povej, kaj si hotela reči." Rotija je odkimala.

"Bova pa šla v mojo bajto," je skušal Tine uganiti konec stavka.

Rotija je bila rdeča kot potonika, toda čeprav ni odkimala ne prikimala, je vedel, da je pravo zadel.

"V troje ne bo več tako pušto, kakor je sedaj," je bil Tine srečen in je držal Rotijo za obe roki. Ko bi ne bilo toliko ljudi, bi naredil še kaj drugega. Tako se je pa brzdal. In tudi Tinetovec je že koračil po sobi. Moško se je razgledoval na obe strani in nesel klobuk v roki. V bolniški sobi je skoraj tako kakor v cerkvi. Trpljenje povsod strop, stene in tla.

Koj je opazil, da je Rotija bolj zgovorna kakor ob prihodu. Tine je prosil za štrukelj, ki mu ga je precej dala. Tinetovec je brž odrezal še nekaj svinjetine, da jo je prigrizoval.

"Kar močnejšega se počutim, ko vaju gledam," je Tine moljal s polnimi usti. "Tako lepo po prtoški dišita, malo še po snegu, toda tudi že po prsti: ko se sneg skomajsa, boste kar kmalu zorali. Škoda, da me do takrat še ne bo. Da bi se ne bil predolgo tako zanič."

Pogovor se jim je lepo odvijal. Drug drugemu so jemali besede iz ust. Po štruklju in mesu ga je Tine še kozarec zvrnil. Koj se je poznalo, da je črna močna.

Obiskovalci so počasi odhajali. Ura nad vrati je že kazala tri.

"Počakajta, dokler vaju ne naženo," je prosil Tine in neprenehoma segal po Rotijini roki.

Tako sta se še za čas zasedela, dokler ni prišel streljnik in oba vzdignil.

"Obiski so končani," je hotel biti oster.

"Saj precej greva," ga je pogovarjal Tinetovec. "Od daleč sva in ne moreva priti vsak teden."

"Takole no," je Tinetovec del prazen oprtnik na roko in se

zagledal v Tineta. "Brž se pozdravi in zdravnike ubogaj. Ne prenašli se vstati. Kadar boš prišel, boš pa prišel. Najprej se dodobra poceli, fant. Potlej boš pa na drugo mislil."

"Bog plačaj za vse, gospodar," se je Tine zahvaljeval, toda z očmi bolj objemal Rotijo kakor gledal Tinetovec.

"Zbogom, Tine," mu je dela roko še Rotija. "Mirno leži, pa na staro pozabi."

"Jurčka pozdravi," je hotel Tine še to in ono naročiti, toda strežaj je postal res pust.

"Zbogom, pa srečno," jima je še zamahnil roko, ko sta se obrnila po sobi. Pred vrati sta se še enkrat zasukala. Toda Tine se ni mogel dvigniti, da bi ju pozdravil.

Vse v njem je bilo in vriskalo. Kar vesel je bil, da se je veriga pretrgala in da so ga hodi podsuili. Brez tega bi se Rotija nemara nikoli ne oddalja. Težko, da bi se je upal sam se lotiti. Preveč je bila trda z njim. Saj mu do besede še pustila ni in izmikala se mu je povsod, kjerkoli bi ga imela srečati. Popolnoma je bil že obupal. Na, pa se je vse tako lepo razgovarjalo. Kdo bi si mislil?

"Je bila to vaša žena?" se je obrnil sosed na desnici k Tinetu. Štruklji so mu zadišali.

"Nekaj takšnega, da," je zabundal Tine in mu vrzel čeden kos štruklja. Sosed je utihnil in ga ni več spraševal.

Tine je mlatil prtoške dardi še dva krat proti strežaju, da mu je natočil vina. V dobri črtni je toliko sanj, da se ji res ni mogel upirati.

Ko je Rotija zagledala Prtovč, se ji je kar zasmejala. Precej temno je že bilo, toda Tinetova bajta se je belo svetila, kakor bi bila potresena s srebrnim drobirjem. Nekaj vdanega je čakalo v oknih in zaprta vrata so strmela v večer, kakor da čakajo na nekoga, ki jih bo odprl. Pod kapom je ležal umazan sneg, ki se je še upiral soncu.

Ko sta se s Tinetovcem lotila, je za trenutek postala pred Tinetovo hišo. Zdelo se ji je, da v bajti nekaj diha, da so okna zasopljena, da v njej živi že tisto blaženo življenje, do katerega je danes prispela. Tudi bo sedel Jurček. Je z ljubezno ošinila samotno klop, teh češpelj sad bo jedel, od grozda na tej trti bo inel lepke roke.

Tinetova bajta se ji ni zdela še nikdar tako lepa kakor v tem trenutku.

S praznim cekarjem v roki se je obrnila proti Skovincu. Tiho je stopila v vežo, kakor da bi se bala zbuditi sanje, ki so se ji polegale v duši. Marjeta je sedela na tnalu pred pečjo in pestovala Jurčka.

"Ma - ma, ma," je zavriskal otrok in stegnil ročice proti njej. Vzela ga je v naročje in ga trdo pritisnila k licu.

"Ti revež, ti," je bila vsa mehka.

Z Marjeto sta bili brž zmenjeni. Preveč se ni hotela razgovoriti. Večerje pa ni odklonila. Počemu bi doma posebej kurila. Kar v kuhinji je pojedla žgance z mlekom. Teknili so ji kakor že dolgo ne.

Po vasi se je koj razneslo, da je Rotija obiskala Tineta v bolnici. Jaskova Mica je poskrbela, da je prišla novica tudi v Podlonk in v Draboslovico. Rotija se ni hudovala. Saj je bila res v Ljubljani. "Pa bi še šla, ko bi ne bilo tako od rok. Sicer pa se je bila docela umi-

nila. Da le Tine ne bo umrl. Ozdravel bo in čeprav bo malo šepast, nič zato. Še raje ga bo imela.

"Nemara sta se spravila," bi rada zvedela Jaskova, toda gotovega ni nihče zvedel. Tinetovec je molčal in se na tihem muzal. Zdelo se mu je, da Tine ne bo slabo odrežal. Takšne ženske, kakor je Rotija, ne zrastejo na vsaki njivi. Pošteno se moraš razgledati, da ji najdeš par.

Tako je prišla na Prtovč pomlad. Skoraj čez noč. Res je bil sneg že pred časom odlezel, toda mrz je še kar svojo tiščal. Pa so prišle tople sapa, neko popoldne celo nekaj dežja in trava je kar vidno pozelenela. Marelice ob hišnih zidovih so dobile popke, stari Skovinci je že brnjal okoli čebelnjaka, kmetje so razvažali gnoj po njivah.

Pričelo se je oranje. Kar zadišalo je po Prtovču. Večeri niso bili več tako zgodnji kakor pozimski čas in tudi h kosilu se ni nikomur mudilo. Jed potoka, kadar je človek pri zemlji.

Po kolovozih so se svetile sline, ki so padale iz gobcev volov. Na Prtovču je bilo živahno vrvenje, ki se je pričelo že na vse zgodaj in se ni ustavilo pred deseto uro. Še v trdi temi so kmetje škatljali po dvoriščih.

Rotija se je bila vsa zagnala v delo. Že zavoljo pričakovanja, ki ga je bila polna. Tinetu se noga lepo zdravi. Potovka iz Podlonka je bila oni dan pri njemu in mu spet nekaj nese. Nazaj je prinesla pismo, ki ga je Rotija skrbno shranila. Najmanj desetkrat ga je že prebrala, ob vsaki črki se je ustavila in vsaka se ji je zdela kakor naslikana.

"Ko pridem na Prtovč, se bom lotil kmetovanja. Bajto imam prebeljeno, nekaj denarja na strani, volje pa toliko, da ne vem kam z njo. Za dom se bo že pridelalo. Lanko, bova živela."

Rotiji so se besede zvonile na vsaki poti, kamorkoli je šla. Še na ljudi je pozabila, kakor da jih ne vidi. Tiste zadnje besede so jo polnile z neizraznim hrepenenjem.

"Ne bom več dolgo tu. Zdravniki pravijo, naj bom Bogu hvaležen, da sem se tako izlival. Noga se mi je lepo zacelila. Še šepal ne bom dosti, kakor kaže. Nerodno bi bilo, ko bi Jurček imel za očeta šantovec."

Rotija je znala vse pismo na pamet. Nekajkrat ga je ponovila v duhu. Kar ni se mogla načuditi, da je tako ponorela. Pa je mislila, da se je življenje zanjo končalo.

Za veliko noč je bila Tinetova bajta še zaprta. Še vedno je čakala. Rotija je bila nestrpna in kar vseh ji je bilo, da sta prišla na Prtovč Jernej in Marička z Jernejkom.

Marjeta od samega ponosa ni vedela kaj početi. Neprehoma je jemala otroka Maričko iz naročja in silila Jerneja, naj pije. Jernej je bil že prav okrogel.

"Kakor je pa je. Saj je samo enkrat velika noč. Čutim ga, pa konec besedi," se je izgovarjal, zakaj pred Rotijo ga je bilo malo vendarle sram.

Na svetega Marka dan je Tinetovec pripeljal Tineta iz Skofje Loke. Z vozom je šel ponj, čeprav je imel dela čez glavo. Rotija je mislila, da bo pri Skovincu in sita je bila ženska, ki so neprenehoma klepetale. Najraje bi sredi dela vstala in šla pogledat, če nima Tine že ni v bajti.

Kakor je bila zvečer utrujena, je kar bežala domov. V Tinetovi bajti je gorela luč. Že je mislila iti naprej k Skovincu, pa se le ni zmagala. Z razbijajočim srcem je stopila v ve-

žo. Iz hiše je bilo slišati govorjenje.

"Tinetovec je", je Rotija spoznala po glasu Tinetovega gospodarja.

"Tako naj bo, kakor sem rekel. Njivo za tvojo bajto ti dam. Zaslužil si jo. Vesel sem, da si se tako pozdravil. Saj se mislita vzeti z Rotijo?" je pozvedoval.

Rotija je pritegnila sapo. Le kaj bo Tine odgovoril.

"Mislim, dame ne bo zavrnila. Rad bi, da bi se kmalu vzele. Otrok raste in bo potreboval očeta. Vsaj revež ne bo. Hišo bo imel in toliko zemlje, da bo lahko živel. Kar na Prtovču zraste, mora doma ostati. Mesto je poguba, dovolj sem ga skusil. Saj mi je žal, šola je pa le bila."

Rotija je morala potrkati. Tine je sedel za mizo in kar zagnalo ga je pokonci.

"Ko o volku govoris, pa volk

pride", se je smejal Tinetovec.

"Nak, volk pa Rotija ni", je Tine stresal Rotijeno roko. "Oveca je, oveca."

Morala je sesti, čeprav je kar naprej zatrdjevala, da mora k Skovincu, da gre s polja in da mora k večerji.

(Dalje prihodnjik)

TEKOM ČASA,

ko se zobozdravnik Dr. J. V. Zupnik nahaja na St. Clair Ave. in E. 62 St. je okrog 25 drugih zobozdravnikov v tej naselbini prakticalno in se izselilo, dočim se dr. Zupnik še vedno nahaja na svojem mestu.

Ako vam je nemogoče priti v dotiko z našim zobozdravnikom, vam bo Dr. Zupnik izvršil vsa morebitna popravila na njih delu in ga nadomestil s novim. Vam ni treba imeti določenega dogovora.

Delo izgovorjeno brez odlašanja. Njegov naslov je

DR. J. V. ZUPNIK

6131 ST. CLAIR AVE.
vzhod E. 62nd St.; vzhod same
na E. 62 St.
Urad je odprt od 9:30 a.m. do 8 p.m.
Tel.: EN 5013

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Znamenje pomladi. — Triletni Edmund Cikanek iz Chicago se že pripravlja za pomlad, da ne bo med zadnjimi, ko se bo umaknil sneg s cest. To je zanesljivo znamenje pomladi, kadar si otroci pričenejo pripravljati svoje "roller skates."

Potrebnosti za evropske dojenčke. — Carol Louise Kavanaugh, stara 10 mesecev izgleda kot bi bila kaka ekspertinja v potrebnostih za dojenčke. Vidimo jo sedeti na kupu raznih potrebnosti, ki jih je zbral ženski klub v Philadelphiji za razdelitev v Evropi. Že za nad \$50,000 vredno sti plenice je bilo potom te organizacije poslanih preko morja.

Booth Flower Shop

10200 Carnegie Ave.—RA 5854
751 E. 185th St.—KE 6664

Naročite si velikonočne šopke zgodaj.

Polna zaloga sadik in rož po zmernih cenah.

Telefonska naročila sprejme glavna prodajalna

RA 5854

Prodajalna na 185. cesti bo odprta od

srede 17. marca naprej

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmernih cenah. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠE
DRAGE SOPROGE IN LJUBLJENE
MATEKE

Mary Prijatelj

ki je umrla svoje milo oči in se preselila v večnost dne 15. marca 1948.

Leči dve hladni grobi. Je žrtev, in spomin nam žalosti srce, ko ločili smo se le za čas, v tistem grobu zdaj počivaš.

Večni Bog Ti daj plačilo, ko svetlo se si dala slovo, draga soproga in dobra mati, spaval v grobu zdaj hladko.

Če res globoka je gomila, na tako globoko vendar ni, da ljubezen spet združila, ne bi nas za večne dni.

Zaljubljeni ostali:

ANTON PRIJATEL, soproga;
ANTON in EDWARD, sinova;
MARIE in EMMA, hčeri.

Cleveland, O. 15. marca 1948.

V BLAG SPOMIN
PETE OBLETNICE SMRTI NAŠE
DRAGE SOPROGE IN MATEKE

Agnes Dežman

ki je za vedno zatisnila svoje blage oči 15. marca 1943.

Pet let je minilo, kar si nas zapustila; spomin na tebe živi in bo živeti do konca dni.

Zaljubljeni:

SOPROG in OTROCI.

Cleveland, O. 15. marca 1948.

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI NAŠE
GA PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR
POZABLJENEGA SOPROGA IN
OČETA

Ferdinanda Starin

ki je zapustil svoje drage in mirno
zaspal za vedno dne 15. marca 1944.

Štiri leta je že minilo, kar Tebe včas med nami ni, sročki vedno za nas skrbelo, našlo zaslužen je večni pokoj.

Dragi soproga in ljubljene oče, na Tvoj grob danes spomin hite, mirno in sladko tam počivaš, in pri Bogu živaj zdaj plačilo.

Zaljubljeni ostali:

CECILJA STARIN, soproga;
SINOVI in HČERE.

Cleveland, Ohio, 15. marca 1948.